

GOOI NOOIT STENEN

DE mannen die de vrouw bij Jezus brengen, vinden zichzelf heel **gewichtig**. Ze zijn fier omdat ze iemand hebben betrappt die volgens de wet moet **veroordeeld** worden. Jezus buigt hun oordeel om tot **vergeving**. „Kijk eerst eens naar jezelf, voor je anderen veroordeelt”, zegt Hij. Dat betekent niet dat Hij **elke fout** zomaar wegveegt. Wel dat je mensen de **kans** moet geven tot **inkeer** te komen en een **nieuwe start** te nemen. Wijs **niet te snel** iemand met de vinger, want vroeg of laat hoop jij vast ook een **tweede kans** te krijgen.

Straffe jongens van de basisschool trappen de eerste kilometers. © Tine Croonen

VAN BELGIE NAAR CONGO OP DE FIETS

EEN **SCHOOLTJE** IN EEN **KLEIN DORP** IN **CONGO** WERD DOOR DE **OORLOG** VERWOEST. DE **KINDEREN** VAN **KBO LEUPEGEM**-MELDEN IN **OUDENAARDE** HELPEN HET WEER **OPBOUWEN**. DAT DOEN ZE MET EEN **FIETSTOCHT** VAN **MEER DAN 6.000 KM**, DWARS DOOR **EUROPA EN AFRIKA**, TOT IN **MOMA**, EEN DORPJE IN HET **MOOIE REGENWOUD**.

HET regent flink als we toekomen in Oudenaarde, maar **FEMKE, KIMBERLY, SARAH, ARLINA** en **ELODIE** huppelen ons vrolijk tegemoet. Ze willen zoveel mogelijk **handtekeningen** verzamelen, want er komen nogal wat **bekende wielrenners** supporteren voor de start van hun fietstocht. Ook heel wat **journalisten** en zelfs **televisiecamera's** zijn van de partij.

„Natuurlijk fietsen we **niet echt** naar Congo”, lacht Femke. „Kijk, daar staan ze, onze **fietsen op rolletjes**. We fietsen om de beurt, met z'n tweetjes, de hele dag door, tot aan de **paasvakantie**.” Wat vinden de kinderen in **Moma** daarvan? Kimberly: „Ik denk dat ze **heel trots** zijn. We hadden al contact met hen via de **radio**. We zongen een **liedje** voor hen en houden elkaar op de hoogte via de **computer**.” „Dit is een **leuke manier** om kinde-

ren aan de andere kant van de wereld te **helpen**”, vindt Sarah.

KJENTA denkt zo'n 7 km te kunnen **fietsen, CLEMENT** iets minder. En Arlina hoopt dat de **ouders**'s avonds ook wat **kilometers** komen trappen. De **opgehaalde centjes** doen ze in drinkbussen.

„NATUURLIJK FIETSEN WE NIET ECHT NAAR CONGO. DAAR STAAN ZE, ONZE FIETSEN OP ROLLETJES”

„Vorig jaar hebben we met de verkoop van **zelfgeknutselde planken** al heel wat geld ingezameld”, legt Kimberly uit. Daarmee werd begonnen aan de bouw van het schooltje. „Nu is er geld nodig voor **lesmateriaal** en **nieuwe klaslokalen**”, zegt Elodie.

Het is zover: een fanfare geeft het **startschot**. Een koortje zet het **Ikelielied** in, dat beide scholen met elkaar verbindt. **EMIEL** uit het zesde leerjaar spreekt de genodigden plechtig toe. Hij heeft het over „een **zware tocht**, over het **water**, door het **woud**, om **bruggen** te slaan met

SPEL FOETSIE

In het **rooster** verdwenen alle **klinkers** met de noorderzon. **Weet** jij wat er in het rooster staat?

W				Z	N-
D		R		Z	N-
D		N			S
M		G		D	
		R	S	T	
	S	T			N
W		R	P		N

EVANGELIE

IN de tempel brachten de schriftgeleerden een vrouw bij Jezus. „Meester, deze vrouw is op heterdaad betrap met een andere man. Volgens de wet van Mozes moeten we haar **stenigen**.” Ze wilden Jezus op de **proef** stellen. Als Hij nu tegen de wet van Mozes inging, konden ze hem **aanklagen**. Na lang aandringen antwoordde Jezus: „Wie van jullie **zonder zonde** is, mag de eerste steen werpen.” Toen ze dat hoorden, gingen ze weg en lieten Jezus alleen met de vrouw. Jezus sprak tot haar: „Waar zijn ze nu? Heeft **niemand** je **veroordeeld**?” „Niemand, Heer” antwoordde de vrouw. Jezus: „Ik veroordeel jou ook niet. Ga naar huis en **zondig** vanaf nu **niet meer**.”

naar Johannes 8, 1-11
Vijfde zondag in de veertigdagentijd

Een enthousiast vijfde leerjaar. © Tine Croonen

kinderen van over zee”. **JUF SOFIE** en **LOTTE** lezen een **brief** voor uit Moma: „We zijn heel blij en trots op jullie. Wij doen hier **ook** alles met de **fiets**. We wensen jullie veel **moed en doorzetting**.” Dan bestijgen zes kleine renners in wit T-shirt met opschrift **‘België-Congo en vélo’** de fietsen.

Op een **groot scherm** verschijnen **foto's** van de plek waar de kinderen zogezegd fietsen. Zo leren ze de **wereld** beetje bij beetje kennen. Er hangen ook foto's van kinderen uit Moma. Zesdeklasser Emiel wacht ongeduldig achter het hek zijn beurt af: „We weten nog niet wanneer wij mogen fietsen. Het gaat **per klas**, zie ik.” Op een laptop telt de **zandloper** af. Zijn de tien minuten voorbij, dan mogen twee nieuwe kinderen de lange tocht naar Moma verder zetten.